

РЕШЕНИЕ

№ 26543

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 28.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **4561** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния Кодекс /АПК/. Образувано е по жалба на Г. Т. В., Б. П. Н., Л. С. Г., М. Х. С., Н. Б. З., К. Дафинов Д., И. Х. К., А. Н. М., С. К. С., Е. С. Д. и В. К. П., чрез адв. М., срещу разрешение за строеж №8 от 15.03.2021г. на главния архитект на СО, район „О.“, ведно с одобрените с него на 01.03.2021г. инвестиционни проекти за строеж: „Вътрешно преустройство и промяна на предназначението на магазин за хранителни стоки с топла точка в пекарна с консумация на място“ в самостоятелен обект с идентификатор 68134.707.35.1.12.

Жалбоподателите твърдят, че на посочения строеж към момента функционира заведение за обществено хранене – пицария, с пещи за печене, незаконна вентилационна инсталация, при достъп на множество хора, шум и замърсяване. Разрешението за строеж е издадено от некомпетентен орган, тъй като сградата е архитектурно-строителен паметник на културата и строителството в нея се разрешава от главния архитект на СО след съгласуване с НИНКН. Поради това РС е издадено в нарушение на чл. 83 от ЗКН. РС противоречи на чл. 186, ал.1 от ЗУТ, тъй като липсва изискуемото в тази норма съгласие или решение на ОС на ЕС. РС противоречи и на чл. 185, ал.2 във връзка с ал.1, т.1, 5 и 7 и чл. 38, ал.5 от ЗУТ, тъй като липсва изискуемото в тази норма съгласие и решение на ОС на ЕС. Обектът е въведен в експлоатация с удостоверение № 160 от 13.02.2023г. на главния архитект на СО. Освен това извършеното преустройство е незаконен строеж, поради което издаденото РС противоречи на чл. 148, ал.7 от ЗУТ. Предвид изложеното жалбоподателите искат

процесното РС да бъде прогласено за нищожно, а при условие на евентуалност – отменено като незаконосъобразно. В молби от 29.05.2024г. и 05.06.2024г. жалбоподателите уточняват, че с процесното преустройство се променя предназначението на помещенията, изменят се съществено общите части на сградата, прокарва се нова инсталация през обща част и не са съобразени чл. 38, ал.5 и 6 от ЗУТ. Претендират се разноси по списък. Подробни съображения развиват в писмени бележки по съществото на спора. Правят възражение за прекомерност.

Ответникът - главният архитект на СО, район „О.“, редовно уведомен, в писмо от 08.05.2024г., с което е изпратена административната преписка, счита жалбата за недопустима като подадена след 14-дневния срок за обжалване на РС, съобщено на жалбоподателите на 15.03.2021г. по реда на §4, ал.3 от ДР на ЗУТ.

Заинтересованите страни - П. И. Д. и Е. Б. Й., редовно уведомени, в становище от 17.07.2024г. считат жалбата за недопустима, и алтернативно – за неоснователна. В осз ЗС Й., чрез процесуалния си представител, изразява становище за законосъобразност на процесното РС. Претендират разноси по списък. ЗС Й. представя писмени бележки по съществото на спора.

Съдът, като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните, събраните по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице по назначената експертиза, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от нотариален акт № 60, том II, рег. № 2305, дело № 144/2017 г., жалбоподателят Г. Т. В. е собственик на апартамент №2, находящ се в сграда с идентификатор 68134.407.35.1, УПИ XVIII, кв.537, м."Центъра", район "О.". Според нотариалния акт съсед на жалбоподателя под него е самостоятелен обект с идентификатор 68134.707.35.1.12, чийто собственици са заинтересованите страни. Видно от нотариални актове на л. 124-146, Б. П. Н., Л. С. Г., М. Х. С., Н. Б. З., К. Дафинов Д., И. Х. К., А. Н. М., С. К. С., Е. С. Д. и В. К. П. са собственици съответно на апартаменти в същата сграда, като от документите за собственост не се установява дали някой от тях е непосредствен съсед на обекта, за който е издадено процесното РС.

Заинтересованите страни се легитимират като собственици на магазин за оптика с очен кабинет с идентификатор 68134.407.35.1.12, находящ се в приземието на сградата на [улица] съгласно нотариален акт № 152, том V, рег. № 18522, дело № 825 от 12.09.2012г.

Със заявление № РОБ21- АП00-3 от 02.02.2021г. ЗС П. И. Д. е поискал от главния архитект на район „О.“ да одобри инвестиционен проект и издаде разрешение за строеж за преустройство и смяна на предназначението на магазин за хранителни стоки с топла точка в пекарна с консумация на място. От обяснителната записка към проекта става ясно, че се проектира вътрешно преустройство на съществуващ магазин на партерен етаж без премахване или изграждане на зидове, със запазване на разпределението, като се предвижда технологично оборудване. На място ще се приготвят сандвичи, за които ще се доставят почистени и приготвени зеленчуци, а колбасите и млечните продукти ще се режат на място. Предвижда се оборудване с хладилни обеми за заготовките, готовата продукция и безалкохолните напитки, и конвектомат с вградена аспирация за изпичане на сандвичи. За консумация на място е предвиден бар- плот. В конструктивно становище е посочено, че обектът е бил помещение, което през 2005г. е преустроено от магазин за оптика в аптека. През 2012г. е преустроено в магазин за хранителни стоки с топла точка. Натоварването с

новото технологично оборудване не променя натоварването в сградата. В обяснителната записка по част ЕЛ е посочено, че се предвижда ел.табло със самостоятелен електромер, силнотокова инсталация, която се изпълнява под мазилка и в закрити PVC канали по тавана. В обяснителна записка по част ВиК е посочено, че пекарната е захранена със студена и топла вода от съществуваща водопроводна инсталация в сградата със съществуващи водомери. Броят на санитарните и технологични прибори и броят на персонала се запазва. Не се променя водопотреблението. В обяснителна записка по част Отопления и вентилация е посочено, че сградата има ТЕЦ, вентилацията на помещението е естествена. За вътрешния санитарен възел и конвектомата се запазва съществуващата сградна вентилация. Конвектоматът е без отвеждане на въздух с високоефективен аспиратор с филтър за миризми. Строежът не предполага отделяне на вредности в процеса на експлоатация, а шумът и вибрациите ще бъдат в допустимите норми. В обяснителна записка по част БХТПБ е посочено, че е осигурена необходимата безопасност на ел.инсталацията и осветителните тела, мълниезащитната уредба е на сградата, има предвиден пожарогасител, по време на експлоатацията не се създават вредни за околната среда електромагнитни лъчения и не се отделят вредни газове, електрическите съоръжения, които ще се монтират, не създават шум и вибрации над нормите.

Заявлението е процедирано като на 15.03.2021г. главният архитект на р-н „О.“, СО е издал разрешение за строеж № 8. РС е съобщено с писмо на жалбоподателя Е. С. Д. от 15.03.2021г., залепено на адреса и на таблото в сградата на районната администрация на основание §4 от ДР на ЗУТ съгласно протокол на л. 48. Видно от писмо от 15.04.2024г. на зам. кмета на района, РС е съобщено и на жалбоподателя Г. Т. В., който го е получил на 16.04.2024г. чрез пълномощника си адв. И.. Обектът е въведен в експлоатация с удостоверение № 160 от 13.02.2023г. на главния архитект на СО като IV-та категория, като е констатирано, че е изпълнен в съответствие с одобрените проекти и РС.

Съгласно заключението на вещо лице архитект по назначената по делото съдебно-техническа експертиза, процесният обект представлява преустройство, с което се променя предназначението на обекта, при което е налице хипотезата на чл. 38, ал.4 и чл. 39, ал.2 от ЗУТ и за което съгласно чл. 149, ал.2, т.2 и чл. 185, ал.2 във връзка с ал.1, т.1 и 3 от ЗУТ е необходимо решение на ОС на ЕС и съгласие на непосредствените съседи – собственици на жилища от всички страни на обекта. При преустройството се променя фасадата на сградата, защото се отваря витрина на мястото на два прозореца, и се променя предназначението на обекта. Вещото лице е извършило оглед на място, при което е констатирало, че консумацията се извършва на тротоара пред входа на сградата, на място са констатирани 2 печи с по 2 камери, над които има общ аспиратор, обща тръба и карбонов филтър за пречистване на въздуха. Според вещото лице преустройството е свързано с масов достъп на външни лица и наднормено за зоната шумово и друго замърсяване, защото е предвидена консумация вътре в обекта, т.е. е комбинация от пекарна и място за хранене. Останалите условия на чл. 185, ал.1 от ЗУТ са налице. Относно представените проекти, одобрени с процесното РС, вещото лице е установило, че липсва технологичен проект и проект по ОВК, както и данни за технологично оборудване и технологичен процес, което е нарушение на чл.3, ал.1, т.2, б. „в“ от Наредба №4/2001г. Поради това не е възможно точно определяне на обхвата на проекта. За обекта има сключени договори с

експлоатационните дружества и клиентски номера.

По делото е представен одобреният проект за преустройство на процесното помещение от 22.10.2012г. (л.412), както и одобреният проект за изграждане на магазин за оптика с очен кабинет съгласно РС №16 от 14.03.1998г. (л.413). От тях е видно, че още през 1998г. е променена фасадата на сградата, като е изградена витрина с входна врата. Тази фасада съответства на тази по одобрения с процесното РС инвестиционен проект на л. 55. Видно от становище на гл.архитект на район „О.“ от 13.11.2024г. сградата е с постоянен градоустройствен статут и е в УПИ „за ЖС“. Тя не притежава статут на недвижима културна ценност, но попада в границите на групов паметник на културата „Жилищна зона – Докторски паметник Ж1“ и във втора охранителна зона на АИР „С. – С.“. Видно от становище на директора на НИНКН от 13.11.2024г., сградата попада и в охранителна зона на единична недвижима културна ценност с категория „местно значение“ – жилищна сграда на [улица].

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

За да прецени дали жалбоподателите се явяват заинтересовани лица по смисъла на чл. 149 ЗУТ и дали жалбата е допустима, съдът взе предвид, че съгласно чл. 149, ал. 2, т. 2 и т. 4 ЗУТ, заинтересувани лица в случаите на преустройство и промяна на предназначението на заварен строеж са лицата по чл. 38, ал. 3 и 4 и чл. 39, ал. 2 /т. 2/; а в случаите по чл. 185, ал. 2 - собствениците и носителите на ограничени вещни права в сградата, съответно собствениците в етажната собственост /т. 1 и 3/.

Доколкото в случая е преустроен и е променено предназначението на магазин в пекарна, съдът намира, че не е налице хипотезата на чл. 38, ал. 3 ЗУТ. Според нея в съществуваща жилищна сграда с режим на етажна собственост се допуска преустройство и промяна на предназначението на жилищно помещение или на самостоятелно жилище в кабинет за здравни нужди, за офис или за ателие за индивидуална творческа дейност, свързани с достъп на външни лица в сградата, при определени условия и въз основа на изрично писмено нотариално заверено съгласие на всички собственици на жилища - непосредствени съседи на обектите. В случая не е налице промяна на предназначението на жилище, като по делото не са приложени доказателства процесният обект да е имал такава функция, въпреки че вещото лице е посочило, че в миналото е бил зимник по проект и жилище по нотариален акт. Напротив, в нотариалния акт на ЗС изрично е посочено, че обектът е магазин. Същият е преустройван на три пъти, видно от приложените по делото одобрени проекти за преустройство, но в нито едно от тези преустройства не е бил жилище. Новото предназначение на обекта след преустройство също не е кабинет за здравни нужди, за офис или за ателие за индивидуална творческа дейност. Поради това посочената хипотеза е неотносима. Противно на възприетото от вещото лице, съдът намира, че не е налице и хипотезата на чл. 38, ал.4 от ЗУТ. Според нея съществуващо жилищно помещение или самостоятелно жилище на първия етаж на жилищна сграда може да се преустрои с промяна на предназначението му за магазин или за други обслужващи дейности, извън тези по ал. 3, при определени условия и въз основа на решение на общото събрание на собствениците, взето по установения ред, и изрично писмено нотариално заверено съгласие на всички собственици на жилища - непосредствени съседи на обекта. В случая процесният обект не е нито съществуващо жилищно помещение, нито самостоятелно жилище, а магазин съгласно РС № 94 от 12.10.2012г. и посочения по-горе нотариален акт. Вещото лице е посочило, че преди това обектът е бил аптека– 2005г, и оптика с кабинет, за което е приложен одобрен проект от 1998г.

Липсват доказателства помещението да е било зимник – по проект и жилище – по нотариален акт. Дори и да е било така обаче, наличието на изискуемите от закона условия и разрешения, предвидени в чл. 38, ал.4 от ЗУТ, е било необходимо при първата смяна на предназначението на обекта от жилище в кабинет. Впоследствие тази хипотеза става неотнормиса, доколкото предназначението на обекта не е променяно отново на жилищно. В хипотезата на чл. 39, ал.2 от ЗУТ заинтересовани лица са всички собственици и носители на ограничени вещни права в съседни поземлени имоти, каквито жалбоподателите не са. Последните са собственици на самостоятелни обекти в ЕС, а не в съседни поземлени имоти. Следователно жалбоподателите не са ЗС по чл. 149, ал.2, т.2 от ЗУТ. В случая са налице условията по чл. 185, ал.2 във връзка с чл. 185, ал.1, т.1 от ЗУТ. Поради това и съгласно чл. 149, ал.2, т.4 от ЗУТ заинтересовани лица са собствениците и носителите на ограничени вещни права в сградата, съответно собствениците в етажната собственост. Това е така, защото с процесния строеж се променя предназначението на обекта. Не е налице хипотезата на т.3 на ал.1 от същата разпоредба, защото фасадата на сградата не се променя с процесното РС. Същата е променена още при преустройството през 1998г., с което вещното лице не е запознато, но проектът за което е приложен на л. 413. Неоснователно е възражението на ответника, че жалбата на Г. Т. В., Б. П. Н., Л. С. Г., М. Х. С., Н. Б. З., К. Дафинов Д., И. Х. К., А. Н. М., С. К. С., Е. С. Д. и В. К. П. е просрочена. Първо, в нея се навеждат доводи за нищожност на оспореното РС, която може да се предяви безсрочно (чл. 149, ал.5 от АПК). Второ, чл. 149, ал. 1, изр. 1 ЗУТ изиска РС да се съобщи на всеки собственик на самостоятелен обект поотделно. Хипотезата попада в обхвата на § 4, ал. 1 ДР ЗУТ, уреждащ начина на съобщаване, когато в ЗУТ е предвидено то да се извършва по АПК. Нормата на чл. 149, ал. 1, изр. 1 ЗУТ е специална и изключва приложението на ал. 3 от § 4 (по който ред е връчено съобщението за издаденото разрешение за строеж), независимо дали всички титуляри на права в ЕС са заинтересовани лица. Според чл. 149, ал. 1, изр. 1 ЗУТ разрешението за строеж следва да бъде съобщено на всеки субект съобразно критериите на ал. 2 на текста. Редът по § 4, ал. 3 ДР ЗУТ се прилага в случаите, когато съобщаването не се извършва по реда на АПК (§ 4, ал. 2), поради което не намира приложение за разрешенията за строеж. При липсата на представени доказателства за редовно връчване на процесното разрешение за строеж на жалбоподателите Б. П. Н., Л. С. Г., М. Х. С., Н. Б. З., К. Дафинов Д., И. Х. К., А. Н. М., С. К. С., Е. С. Д. и В. К. П., и представеното доказателство за връчване на РС на Г. Т. В. на 16.04.2024г. и на Е. С. Д. – писмо на л. 46, не може да се приеме, че жалбата на отделните собственици на самостоятелни обекти е просрочена.

Предвид горното съдът намира жалбата за допустима, а разгледана по същество – за неоснователна по следните съображения:

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган съгласно чл. 145, ал.1, т.1 от ЗУТ. Неоснователно е възражението на жалбоподателите за липса на съгласуване с министъра на културата. Съгласно чл. 148, ал.4 от ЗУТ разрешението за строеж се издава на възложителя въз основа на одобрен технически или работен инвестиционен проект, когато такъв се изисква. Разрешение за строеж на обекти в защитени територии за опазване на културното

наследство се издава при спазване разпоредбите на Закона за културното наследство. Доколкото сградата няма статут на единична недвижима културна ценност по ЗКН, относими са разпоредбите на чл. 83, ал.1, т.2 и 3 от ЗКН. Според тези разпоредби инвестиционните проекти и искания за намеси в защитени територии за опазване на културното наследство се одобряват и строежите се изпълняват по реда на Закона за устройство на територията след съгласуване по реда на чл. 84, ал. 1 и 2, когато става въпрос за обект в охранителни зони на единични културни ценности и в границите и охранителните зони на групови културни ценности, и се предвижда ново основно и допълващо застрояване, реконструкция, надстрояване, пристрояване, ремонти и преустройства с промяна на външния вид на строежите, както и проектите на транспортната и техническата инфраструктура, включително и за сградните отклонения за присъединяване към мрежите и съоръженията; за паркоустройство и благоустройство; за преместваеми обекти, за извършване на външни текущи и аварийни ремонти, при които се променят архитектурните и/или художествените характеристики на строежите. Процесното РС касае вътрешно преустройство без промяна на външния вид на сградата, поради което не е необходимо съгласуване с директора на НИНКН или с ръководителя на звеното по чл. 17, ал. 3 от ЗКН.

Неуведомяването на жалбоподателите за издаденото РС не е съществено нарушение на административно-производствените правила, доколкото същото има отношение само към преценката на допустимостта на жалбата. В случая съдът е приел жалбата за допустима, като жалбоподателите са изложили всички свои възражения в хода на съдебното производство.

Не са налице и твърдените нарушения на материалния закон. Съдът прави разграничение между проекта за преустройство, одобрен с процесното РС, и изграденото на място. Поради това не обсъжда възраженията на жалбоподателите, касаещи съществуващия на място обект и начина на неговата експлоатация към момента. Съгласно чл. 38, ал.5 от ЗУТ самостоятелни обекти за нежилищни нужди, изградени в заварена сграда, могат да се преустройват и да променят предназначението си по общия ред, без да се изисква съгласието на собствениците в етажната собственост, при условие че се спазват изискванията на чл. 185, ал. 1, т. 2 – 4 и не се допуска наднормено шумово и друго замърсяване. Ако не са налице тези условия, се спазват изискванията на чл. 185, ал. 2 и 3. В случая са спазени изискванията на чл. 185, ал. 1, т. 2 – 4 и не се допуска наднормено шумово и друго замърсяване. Същото се потвърждава от приложения по делото инвестиционен проект, според който преустройството не засяга съществуващи стени, нито предвижда изграждане на нови, не засяга конструктивни елементи на сградата, не увеличава натоварванията; не се отнемат общи помещения и не се изменят съществено общите части на сградата. В този смисъл съдът не кредитира заключението на вещото лице относно промяната във фасадата, тъй като това е станало преди процесното преустройство и е от значение за законосъобразността на предходно РС, а не на процесното. Не се правят нови връзки на вътрешни инсталации с общи мрежи. Същото се потвърждава от инвестиционния проект по част Ел, ВиК, ОВ, каквито, противно на приетото от вещото лице, съществуват и са приложени по делото – л. 61-63, 70-72 и 73-78.

Дори предвидената в проекта вентилация да не отговаря на действително съществуващата в обекта, това не е порок в процесното РС, а може да обоснове наличие на незаконен строеж. Не е налице соченото от жалбоподателите изменение на съществуващи общи инсталации или прокарване на нови инсталации, тъй като проектът предвижда ползване на съществуващи такива и конвектомат без отвеждане на въздух. Поради това чл. 186, ал.1 от ЗУТ е неотносим към спора. Съдът не кредитира приетото от вещото лице наднормено шумово замърсяване, доколкото такова не следва автоматично от процесното преустройство. В самия проект е предвидено, че шумът и вибрациите от обичайното ползване не надхвърлят нормите по наредба № 6 от 2006г. В този смисъл по делото е приложен и протокол от контрола на шума в помещението от 11.05.2021г. (л.350-351), според който измереното ниво на шум е 44,7 дБ при норма 50 дБ през деня и липса на шум – през нощта. Начинът, по който действително се експлоатира обекта – чрез консумация на открито, на тротоара пред обекта, където има опашка от чакащи, не засяга законосъобразността на процесното РС. Наличието на условията на чл. 38, ал.5 от ЗУТ преодолява изискването на чл. 185, ал.2 от ЗУТ за решение на общото събрание на собствениците, взето по установения ред, и изрично писмено съгласие на всички собственици - непосредствени съседи на обекта.

На следващо място, одобреният с процесното РС инвестиционен проект е в задължителния минимален обхват и съдържание съгласно НАРЕДБА № 4 от 21.05.2001 г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти. Съгласно чл. 4 от Наредбата възложителят определя и възлага фазите на проектиране и частите на проекта за всяка отделна фаза в зависимост от вида и спецификата на обекта. В чл. 20 от Наредбата е посочено какво се включва в обхвата на техническия проект, в зависимост от това коя е водещата част от проекта. В случая, видно от предходния проект за преустройство и промяна на предназначението на аптека в магазин за хранителни стоки с топла точка (л. 405 – л.412), по част ОВК е предвидена смукателна вентилация чрез осев вентилатор. Компенсацията на въздуха става от отварянето на вратата. Проветряването на санитарния възел става чрез смукателна инсталация. Изхвърлянето на отработения въздух е под покрива на сградата през вентилационната шахта за обслужване само на първия етаж. В настоящия проект по част ОВ е предвидено, че за вътрешния санитарен възел и топлата точка (конвектомата) се запазва съществуващата сградна инсталация. Следователно ОВК не само че не е водеща част на проекта, но и не предвижда нови решения в сравнение с предходното предназначение на обекта преди преустройството. Не може да се сподели и виждането на вещото лице, че в случая е следвало да има отделна част от проекта „Технологична“. Съгласно чл. 118 от наредбата същата следва да съдържа приетата технология по отношение на нейните технико-икономически показатели (производителност, специфични разходи на енергия, степен на механизация и др.); всяко технологично решение с характеристика на технологичния процес, режим на работа и компановъчните решения с обосновка на необходимите площи и обеми; избраното технологично оборудване с обосновка; вътрешноцеховият и вътрешнозаводският транспорт; осигуряването на

технологията с тръбопроводи за сгъстен въздух, вакуум, технологичен въздух, пещни газове и др.; степента на специализация на производството; степента на механизация на технологичните процеси; организацията на механо-ремонтните работи, складовото стопанство и лабораторния контрол; необходимата работна сила, осигуряването на производството със суровини, горива и др., характеристиката на разходите на суровини и спомагателни материали, електрическа енергия, технологични горива, въздух, пара, вода, отделянето на отпадъчни води, топлинният баланс на производството, товарооборотът и други показатели, характеризиращи технологичното решение; постигнатите здравословни и безопасни условия на труд, санитарно-битовото обслужване и пожарната безопасност. Съдът намира, че информацията по тази част се съдържа в другите части на проекта. Така например в обяснителната записка към проекта е посочена технологията: приготвяне на място на сандвичи, за които ще се доставят почистени и приготвени зеленчуци, а колбасите и млечните продукти ще се режат на място. Посочено е технологичното оборудване - хладилни обеми за заготовките, готовата продукция и безалкохолните напитки, и конвектомат с вградена аспирация за изпичане на сандвичи. За консумация на място е предвиден бар-плот. В обяснителна записка по част ВиК е посочено, че пекарната е захранена със студена и топла вода от съществуваща водопроводна инсталация в сградата със съществуващи водомери. Броят на санитарните и технологични прибори и броят на персонала се запазва. Не се променя водопотреблението. В обяснителна записка по част Отопления и вентилация е посочено, че сградата има ТЕЦ, вентилацията на помещението е естествена. За вътрешния санитарен възел и конвектомата се запазва съществуващата сградна вентилация. Конвектоматът е без отвеждане на въздух с високоефективен аспиратор с филтър за миризми. Следователно необходимата технологична информация се съдържа в другите части на проекта и не е обособена в отделна част, доколкото не се променя съществено технологията и предвид съществуващата преди това в магазина топла точка.

Предвид изложеното съдът не установява твърдените от жалбоподателите противоречия с материалния закон при издаване на процесното РС. От заключението на вещото лице става ясно, че при огледа на място е установен съвсем различен обект за изпичане на гарнирани тестени изделия (а не заготовки за сандвичи), снабден с пещи с по две фурни и общ аспиратор (а не с един конвектомат с вграден аспиратор), и с консумация на открито на тротоара (а не място вътре в помещението на бар-плот). Тези съществени различия с разрешения строеж са основание за сигнализиране за съответните органи за наличие на незаконен строеж. Същите обаче, като осъществени след издаване на процесното разрешение за строеж, нямат никакво отношение към неговата законосъобразност. Поради това жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника и ЗС се дължат разноски на основание чл. 143, ал.3 и 4 от АПК. Такива не се присъждат на ответника, доколкото липсва такава претенция от негова страна. На ЗС Й. следва да се присъди адвокатски хонорар, изплатен в брой за осъщественото процесуално

представителство пред ВАС по договор за правна защита на л.75, тъй като за изплатен такъв за процесуално представителство пред АССГ не са представени доказателства. Основателно е възражението за неговата прекомерност предвид фактическата и правна сложност на делото, поради което същият следва да бъде редуциран до минимума, предвиден в чл. 8, ал.2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, от 1250лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Г. Т. В., Б. П. Н., Л. С. Г., М. Х. С., Н. Б. З., К. Дафинов Д., И. Х. К., А. Н. М., С. К. С., Е. С. Д. и В. К. П., чрез адв. М., срещу разрешение за строеж №8 от 15.03.2021г. на главния архитект на СО, район „О.“, ведно с одобрените с него на 01.03.2021г. инвестиционни проекти за строеж: „Вътрешно преустройство и промяна на предназначението на магазин за хранителни стоки с топла точка в пекарна с консумация на място“ в самостоятелен обект с идентификатор 68134.707.35.1.12.

ОСЪЖДА Г. Т. В., Б. П. Н., Л. С. Г., М. Х. С., Н. Б. З., К. Дафинов Д., И. Х. К., А. Н. М., С. К. С., Е. С. Д. и В. К. П. да заплати на Е. Б. Й. сумата от 1250лв. разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: